

ISTERIJOS PRIEPUOLIAI

Vaiko isterijos priepuoliai yra staigūs neigiamų emocijų, pykčio protrūkiai, juos dažniausiai patiria vaikai nuo vienerių iki 4 metų amžiaus, pats pikas – tarp 2 ir 3 metų. Jo metu vaikas pradeda verkti, rėkti, mosuoti rankomis, trypti kojomis, gali kristi ant žemės, pradėti muštis ar net kąsti. Gali būti ir ramesnė „ožiukų“ išraiška – vaikas patempia lūpą, ima inkšti, verkšlenti ar zysti. Tai visiškai įprasta raidos išraiška, kuri iš tėvų pareikalauja nemažai kantrybės ir ištvermės. Pasitaiko, kad ir 4-7 m. vaikų tėvai skundžiasi, jog atžalos elgiasi taip, kaip elgdavosi būdami trejų metų, **vadinas, pražiopsojome tuos pirmus kartus, kai reikėjo pralaukti ir nenusileisti.**

PRIEŽASTIS SUKELIANČIOS ISTERIJOS PRIEPUOLIUS:

- Nusivylimas, susierzinimas, kad ko nors nepavyksta atlikti;
- Savarankiškumo apribojimas;
- Dėl nuovargio ar alkio;
- Kai negauna to, ko nori;
- Kai tiesiog nori dėmesio.

KĄ DARYTI, KAD IŠVENGTI ISTERIJOS PRIEPUOLIŲ:

- Reikėtų tuo metu, o geriau dar anksčiau užbrėžti aiškias elgesio ribas. Aiškios ribos reikalingos namuose, pas senelius, darželyje;
- Ribos turi būti aiškios, nekintančios;
- Nereikia bijoti vaikui pasakyti „ne“, nes šis turi išmokti išgirsti žodį „negalima“;
- Nesakyti „ne“ tais atvejais, jei turite galimybę leisti pasirinkti.

PATARIMAI, KAIP ELGTIS IŠTIKUS ISTERIJOS PRIEPUOLIUI:

- Svarbu jokiais būdais nenusileisti vaikui net jei parpuolė ant grindų, galima paeiti į šalį, leisti jam „išsipykti“. Svarbiausias dalykas yra nenusileisti. Vaikas gali ilgai rėkti, bet kai pajaus, kad tai neveikia, nustos. O jei problema įsisenėjusi, apibrėžkite taisykles nuo šiandien. Šiuo atveju rezultatą pasiekti bus sunkiau, isterijos tęsis ilgiau. Juk vaikas jau pripratęs taip elgtis, viską gauti ir reikia laiko, kol supras, kad tai neveikia. Reikia rasti jėgų prakentėti.
- Kai vaikas ima ožiuotis ir atsisako kažką daryti, trumpam nukreipkite jo dėmesį į malonius dalykus.
- Jei isterijos priežastis – noras atkreipti dėmesį, pasistenkite isterijos „nepastebėti“. SVARBU: ši taktika netinka, jei isterijos priežastis yra nusivylimas dėl to, kad nepavyksta ko nors atlikti arba jei vaikas nori kažką pasakyti, o Jus nesuprantate jo.
- Jei vaiko isterija nėra labai nuožmi ir vaikui negresia susižaloti, galite jį porai minučių (ne ilgiau) palikti vieną kambarįje – ši pertraukėlė gali praversti ir Jums. Vyresniam vaikui galite paliepti eiti į savo kambarį ir grįžti tuomet, kai nusiramins (tai padeda vaikui suprasti, kad jis pats gali valdyti savo emocijas).
- Kartais pakanka atsitūpti (kad Jūsų ir vaiko akys būtų tame pačiame lygmenyje), suimti vaiką į rankas ir, žiūrint vaikui į akis, ramiu balsu kalbėti su juo. Kitais kartais gali reikėti vaiką stipriai apkabinti savo glėbyje.